

א' ב' על הפרשה פרשת לך לך

לאיזו ארץ הגיע אברם
עם שרי ולוט וכל רכושם?

מה על אברהם נפלה
עם אימה וחשיכה גדולה?

ו"א"כ אפשר לומר שהיופי
האמיתי של האדם זהו היופי
הפנימי כשהאדם נמצא בתפארתו
במידות מזוככות ויפות, **בנעימות**
ואצילות מיוחדת, וגם זה נקבע
לא על פי מקרה זה או אחר
שהאדם התנהג בצורה מופלאה,
הגם שכמובן אין לדלול בזה בשום אופן, אלא
רק כשהאדם עבר **טלטולי דרך**
בניסיונות לא פשוטים עוד פעם
ועוד פעם במידות, ובכל זאת הוא
נשאר ביופי אצילותו, שהוא שמר
על נעימות מיוחדת, עליו אפשר
לומר **"הנה נא ידעתי כי יפת**
מראה את".

אחד!!! היינו מבינים שזה יותר חשוב אפילו מלהקריב קרבן...

[ב] **"וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סָדוֹם"**. למה לא כתוב **ויצא ברע מלך סדום** וכדלעיל? **ראיתי שמבואר** שכנראה כשהוא היה טבוע בתוך הבור של החימר וכמעט שהוא מת, וודאי שעבר עליו איזה הרהור תשובה... וא"כ **'ברע'** שהכוונה רע לשמים כבר אי אפשר לקרוא לו!!! וא"כ רואים מה זה **"הרהור של תשובה"** שכבר משנה את שמו ומהותו של האדם, אע"פ שמלך סדום עוד לא נהיה כזה צדיק... **ברע הוא כבר לא...**

ושמעתי מהגאון הגדול ר' חיים קמיל זצוק"ל בשם הזוהר שאם אדם פעם היה לו הרהור של תשובה, ההרהור הזה עולה לפני הקב"ה ושובר מנעולים ומסגרים ומגין על האדם... **ועל פי זה הוא הוסיף שרבים שואלים מה ייתן לי "סדר מוסר"???** והתשובה היא: הרהור אחד של תשובה זה יביא לך, כבר הכל משתלם.

[ג] **"ותאמר שרי אל אברם... בא נא אל שפחתי אולי אבנה מקנה"**.

וצריך להבין מה היא אותה הזכות שבשביל זה שרה תזכה ג"כ לבנים, **סתם בזה שהיא תצטער** ששפחתה נהיית צרתה ומסתובבת לה בביתה, זה יביא לה את הזכות להיפקד בבנים?

וראיתי שמבארים שהרי כרגע אין לאברהם בנים, ושרה הבינה שאברהם שהתברך מהקב"ה שיהיה לו בנים, כמ"ש לזרעך נתתי את הארץ הזאת, א"כ הרי אין מניעה שיהיה לו בנים, ורק היא זו שנגזר עליה שלא יהיה לה ילדים, לכן היא אמרה לו שהיא תתן לו את שפחתה לאשה, ואז לאברהם יהיה בנים ממנה, ובזכות **מידה כנגד מידה** שהיא דאגה לאברהם לבנים, גם היא תזכה לבנים.

ועוד אפשר להוסיף שהלכנס צרתה לביתה ולתת לה מעמד של **אשה לאברהם**, זהו **דבר נורא מאוד**, ובפרט כשהיא שפחתה, ועד כמה שהיא תעשה את זה **בלב שלם**, זו היא **שבירה עצמית** של כל המידות שיש באדם, והיא נהיית לאדם אחר, שזהו בן אדם מרומם ברמה אחרת לגמרי, זהו לא אותו אדם, **וכאלו זכויות פותחות שערי שמים...**

[ה] **ותקרא שם ה' הדבר אליה אתה קל ראי**. **מבאר רש"י** שהגר נתנה שם לקב"ה שהוא **'קל שרואה בעלבונו עלובים'**, שהרי הגר ברחה בשפלות מבית אברהם, והיא התפללה לה' על מצבה, וכמו שכתוב שהמלאך אמר לה ש' ראה את ענייך, מבאר התרגום ש' שמע את צלותיך, שראה אותה בעליבותה ושלה לה מלאכים שידברו איתה.

וזהו חיוזק גדול לכל מיני אנשים שהם לא תמיד נמצאים במרכז של החברה... לפעמים הם נשכחים בצד בשולי הדרך... **זה מאוד כואב להם**, ומתחננים לקב"ה על מצבם האישי... הם צריכים לדעת שהקב"ה שהוא רואה בעלבונו עלובים יום אחד ירומם אותם, בסייעתא דשמיא עצומה **עד כדי ראיית מלאכים...**

[ו] **"אני קל שקי"**. **אומר רש"י** **אני הוא ש-די באלקותי לכל בריה**, **שמעתי מהגר"ש פינקוס זצ"ל** על השם **"שקי"** שיש די באלקותי לכל בריה, דהיינו שלא צריך לחפש בחוץ כלום, הכל אפשר למצוא בקב"ה ותורתו, **את כל ההנאות והסיפוקים שיש בעולם...**

ומי שמתבונן בגדולי ישראל איך שתמיד הם שלווים קורנים ומלאים סיפוק, והכל מפני שהם כל הזמן מלאים בהנאות שהם סופגים מהתורה הקדושה.

וכמו ששמעתי מהמשגיח של מיר ברכפלד הגה"צ ר' ראובן הכסטר שליט"א ששמע מהגה"צ ר' זעליג אפשטיין זצוק"ל משגיח **דישיבת תורה אור**, שאמר לו בגיל שיבה מעל תשעים, **אני לא מרגיש לרגע מיותר**, כי אם אני חי סימן שיש לי תפקיד, ואם יש לי תפקיד אני לא מרגיש מיותר, אני בשיא הפריחה, ולא משנה באיזה גיל אני, וכשיש עשייה יש סיפוק, **וכשיש סיפוק, יש חיים הם לעושיהם בעולם הזה ובעולם הבא.**

[ז] **"התהלך לפני ויהיה תמים"**.

אומר רש"י פלח קדמי ואהיה לך לאלוקה ופטרון, שכתוב פה שהקב"ה אומר לאברהם אם תדבק בי אני ישגיח עליך.

ושמעתי מהמשגיח של מיר ברכפלד הגה"צ ר' ראובן הכסטר שליט"א שיש איש שהוא זוכה שמצינו נופלים אלף ורבעה מימינו, זאת אומרת שיש פה מלחמה, ומצדדיו נופלים באלפים... **ובו: אליך לא יגש... ולא רק זה אלא גם על שחל ופתן תדרוך...**

דהיינו הוא ידרוך על נחשים שהם זוחלים ארסיים מסוכנים... **וכן תרמוס כפיר ותנין**, דהיינו הוא רומס על אריה שואג, ותנין עם מלתעותיו המפחידות... **מי הוא זה ואיזהו שיוזכה לכל זה?** ממשיך הפסוק **כי בי חשק, ואפלטוהו** מי שחושק בי ודבק בי, עליו אני מגן מכל מיני צרות וייסורים שעוברים אחרים, הוא כאילו חי בפלנטה אחרת, בעולם מוגן ושמור בצל כנפי הקב"ה.

אשגבהו, כי ידע שמי מהו הסוד שזוכה מי שיודע שמו של הקב"ה?

ידיעת שמו של הקב"ה, היינו **חיבור** עם שמו של הקב"ה, כמו והאדם **ידע** את חוה אשתו, שהרי הקב"ה קרא שמו עלינו, כמו שמזכירים בתפילה **"ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת"**, למטרה בשביל שעל ידי עשיית מצוותיו יתקדש שמו **פה בעולם** על דינו, ויהיה לו מקום **נווה להשרות שכניתו**, שדרכנו יהיה לו פה גילוי למלכותו בעולם...

זה קורה על ידי שהיהודי לא חי פה רק בשביל עצמו, שיהיה לו גן עדן ועולם הבא, שזו היא הסיבה של לימוד תורתו ועשיית מצוותיו, **שזה וודאי מצוין**, אבל זה לא נקרא ידיעת שמו של הקב"ה, זה נקרא ידיעת שמו של עצמו, שהוא דואג **לעצמו** שיהיה לו גן עדן טוב וחלק מכובד בעולם הבא... אמנם הקב"ה בעצמו **באמת** לא נמצא במערכת שיקוליו...

ידיעת שמו של הקב"ה הכוונה היא שעל ידי מצוותיו ולימוד תורתו הוא מתכוון לעשות בזה **נחת רוח לקב"ה**, שלקב"ה יהיה נחת ממנו... שהקב"ה יהנה ממנו מבנו חביבו, שהוא עושה רצונו **לשם עשיית רצונו של הקב"ה כי כך הקב"ה רוצה בלא שום שיקול אחר**, ואז בכל מצוה ולימוד תורה הוא מתכוון ששמו של הקב"ה יתרומם ויתקדש פה בעולם, ועל ידי זה הוא מתחבר עם הקב"ה ונהיה מקום להשראת שכניתו, ובכך הוא זוכה לברכה של **"אשגבהו כי ידע שמי"**. **(על פי משנתו של מו"ר הגאון ר' אברהם אוחנה שליט"א)**

[ח] **"ויאמר אברהם אל האלוקים לו ישמעאל יהיה לפניך"**. **אומר רש"י**: יהיה לפניך. **יחיה ביראתך**, כמו התהלך לפני, פלח קדמי.

דהיינו שאברהם התפלל שישמעאל יעבוד את ה', שזה הכוונה במילים **"יחיה לפניך"**, וכן התרגום **מבאר** **"ויאמר אברהם קדם ה'"**, לוי **ישמעאל יתקדם קדמך** דהיינו שכל הזמן הוא יהיה לפני ה'.

וכמו ששמעתי להגדיר זאת נפלא שזה כמו 'לפני ה' תטהרו'.

רש"י מגלה לנו יסוד נורא, אברהם לא התפלל סתם על חיים, **לחיים סתם אין שום משמעות!!!** יש מיליארד סינים, פחות אחד או עוד אחד לא על זה מתפלל אברהם, אברהם מתפלל על **ביראתך**, חיים של יראת שמים, **חיים של דבקות בה'**, שרק זה החיים האמיתיים, ורק עליהם ראוי להתפלל.

[ט] **"ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי"** (יד, יג) **ויש להקשות** מה העניין לכתוב שהוא **'עברי'**? **רש"י מבאר** **"שבא מעבר הנהר"**.

אמנם במדרש רבה בראשית (פרשה מב, ח) מבואר **"ויגד לאברהם העברי"**, וכו' **רבי יהודה אומר קל העולם פלו מעבר אֶחָד והוא מעבר אֶחָד.**

וכמדומה ששמעתי מהמשגיח של ישיבת מיר ברכפלד הגה"צ ר' ראובן הכסטר שליט"א בשם המשגיח דליקווד הגה"צ ר' נתן וויכטפויגל זצוק"ל שפה כתוב מה היה **סוד הגבורה של אברהם אבינו** שעמד בעוז ובגבורה נגד ארבעת מלכים עזים וחזקים ביותר שנצחו את כל מי שעמד כנגדם, כי הוא היה אברהם העברי **שכל העולם בצד אחד והוא מהצד השני.**

והעניין הוא שאם אתה חלק מהעולם אז אתה קשור לעולם, וממילא אתה מחובר לטבע של העולם, ובטבע של העולם מונח שגיבורים מנצחים חלשים, ורבים את המעטים, וודאי שאחד לא יכול לעמוד כנגדם, **אבל ברגע** שאתה מעבר אחר של העולם, אתה לא מחובר וקשור לעולם, פרקת מעליך עול חשבונות הרבים אשר ביקשו להם בני האדם, אתה מעבר אחר של העולם, **ממילא הטבע של העולם לא שולט עליך**, ואז אין פלא **שאחד מנצח את כולם**, וזה הוא הסוד שכותבת לנו התורה איך אברהם לא פחד לצאת כנגד כולם, כי הוא היה אברהם העברי שהוא היה מעבר אחר של העולם, שהעולם לא תפס אצלו שום מקום, ממילא הוא לא היה תחת השליטה של העולם, וזה הוא הסוד של כל הפעמים שהיהודים נצחו את אויביהם כמו החשמונאים ובשאר התקופות, שהם תמיד היו מחוברים אך ורק לקב"ה **בלי שום חשבון לטבע של העולם**, שאז הטבע של העולם נדחה מפניהם.